

perquè llastren les potencialitats de la nostra comunitat; i, segon, perquè han sigut els més vulnerables els qui han patit els seus efectes amb major intensitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

A continuació, pregunta número 413, que formularà el diputat César Jiménez, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyor Jiménez, quan vullga.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera i vicepresidenta, vosté ens ha informat, en diferents ocasions, de l'elevat número d'avaluacions de persones en situació de dependència pendents de gestionar, així com del treball i les dificultats de la seua conselleria per disminuir aquest volum pendent en els recursos amb què comptava.

Entre les seues queixes, ha expressat la insuficient plantilla disponible per a afrontar aquesta tasca. Per la qual cosa, entenem que estiga treballant en solucions per a incrementar el número de persones avaluadores.

En informacions aparegudes en premsa, a principis de legislatura, aquestes xifres d'avaluacions sense tractar se comptaven en 45.000 expedients. I, des de la seua conselleria, ben prompte anunciaven mesures per reduir aquesta problemàtica.

Per tant, huit mesos després, li pregunte, ¿quines són les mesures concretes pensades per tal d'incrementar el número de persones encarregades de gestionar este alt volum d'avaluacions pendents de revisar?

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Jiménez.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Bona vesprada, senyories.

Gràcies per la seua pregunta.

Efectivament, ara parlem dels qui han pagat, les persones vulnerables de les quals adés parlava el conseller, no?

El primer que vàrem fer quan vam aplegar a la conselleria, òbviament, era diagnosticar la situació. I la situació és que a 31 de juliol, efectivament, n'hi havia 45.978 persones, eixes 45.000 a què feia vosté referència. Expedients, persones, expedients en llista d'espera, dels quals hi havia 12.116 pendents del procés de tramitació de valoració; 27.941 valorats sense proposta PIA, i 5.921 amb PIA, però sense resolució. En este moment tenim 13.234 expedients pendents de valoració.

Què ens trobarem també? Dihuit persones que havien d'atendre tots estos expedients, els de la valoració. Però en realitat una persona estava de baixa, i dos sense professions ni socials ni sanitàries. Un mestre i una historiadora. Per tant, a efectes pràctics només contàvem amb quinze persones a fer les valoracions de dependència: cinc a Alacant, dos a Castelló i huit a València per a fer front a este volum. Què vàrem plantejar? Que calia fer un canvi de sistema, el que havíem defensat ací també la legislatura anterior.

I és que el sistema mal muntat, perquè el sistema se munta a través d'una empresa interposada, que és Avapsa, per a poder contractar de manera impune, com aixina ho va dir el Tribunal Superior de Justícia a la Comunitat Valenciana, sense mèrit, sense concurrència lliure, sense capacitat, poder contractar aquells que els vingueren millor als governants, en compte de vehicular-ho a través dels serveis socials de base, com ho havien fet la majoria de comunitats autònomes i aquelles sobretot que tenen notable quan els avaluen els sistemes de dependència, com per exemple Castella i Lleó, perquè ningú pense que açò és un tema partidista.

Què vàrem dir? Anem a vehicular-ho a través dels servicis socials de base. Per què? Perquè això és multiplicar les valoracions, i ahí estan els treballadors i treballadores socials que treballen en la base, que coneixen les persones i que coneixen les seues problemàtiques. I això suposa multiplicar els avaluadors i avaluadores que tenim ara. Però, clar, no és el mateix muntar-ho des de zero que haver de pegar-li la volta a un sistema que està mal muntat des de l'inici, quan ja tens 45.000 persones que, tenint dret, quasi 46.000, que tenint dret, no estan dintre del sistema de dependents.

Aleshores, ara, la primera fase serà en Alacant, on anem a pegar-li la volta, sent a més un moment de transició on no podem parar les avaluacions que estem fent per a introduir la gent dintre del sistema, els que ja tenen la valoració feta, però on hem d'assentar també les bases perquè en el futur pugam viure en un país on una persona en situació de dependència fa la sol·licitud i en els terminis marcats per la llei se l'avalua i entra dintre del sistema. I això òbviament no ho anem a aconseguir en el primer any de legislatura, però jo espere que quan acabe esta legislatura eixe sistema ja estiga funcionant i el tap d'eixes 45.000 persones ens l'hàgem pogut llevar de damunt en tres anys.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

El senyor Jiménez Doménech:

Sí. Hem escoltat la seua intervenció, i estem d'acord en la necessitat d'incrementar els efectius, ja que el ritme d'avaluacions que permetria el sistema fins ara vigent la veritat és que no dona per a assolir els objectius que s'ha imposat la seua conselleria per sortir d'esta situació en la qual nos vam clavar i en la qual l'aplicació de la llei de dependència estàvem a la cua de tot l'estat espanyol, com posava de manifest el dictamen de l'observatori.

Però, després d'esta intervenció, voldríem tractar amb més detall dos assumptes: per una banda, si els serveis municipals castigats recurrentment en els darrers anys per retallades imposades pel Partido Popular, per la llei Montoro, podran suportar càrregues addicionals de treball que implicaria encarregar-se d'aquesta tasca, tenint altres exemples també com l'exemple de l'ordre d'ajudes de la pobresa energètica que recau també en els serveis municipals. I si aquestes exigències de noves funcions no vénen acompanyades de dotacions, ja siga de persones o de recursos econòmics.

Volem també saber si creu que la formació que s'està anunciant, que es donarà als serveis de base estaran ja capacitats per a fer les valoracions, i què passarà en el trànsit del canvi entre el sistema anterior i l'actual, si estes persones usuàries tindran informació per saber ràpidament on han de sol·licitar la seua valoració.

I d'altra banda, amb el sistema anterior, els equips de valoració de la dependència estaven compostos per professionals de diferents perfils que, potser en alguns casos, més complicats de valorar, podrien cuidar més l'avaluació, no ho sé. Estem parlant de psicòlogues o terapeutes ocupacionals. Ens agradaria conèixer quines solucions habilitarien des de la seua conselleria quan un usuari necessitara alguna avaluació addicional.

I finalment ja ens agradaria conèixer com s'atendran casos en municipis més menuts o sense capacitat de contractar personal addicional que s'encarregue de les valoracions. I en els casos que el municipi no puga assumir aquesta nova càrrega, si els usuaris hauran de buscar el recurs en localitats veïnes o en una altra institució.

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Mire, òbviament una de les qüestions que ens hem plantejat és que calia reforçar el personal dels serveis socials de base, i en eixe sentit vosté sap, perquè van aprovar este pressupost junt amb nosaltres, que s'han incrementat les partides pressupostàries que permeten els ajuntaments contractar persones que puguen valorar la dependència. En concret, 6,27 milions d'euros en 2016, que suposaren un increment de 25,4% respecte a la partida anterior, precisament perquè puguen contractar este personal.

Òbviament açò s'aplicarà de manera gradual, perquè entenem que el moment de transició generarà disfuncions,

segur. Perquè no és fàcil fer una transició. Com dic, és més fàcil muntar un sistema bé des del principi que canviar un sistema que està mal muntat. En qualsevol cas, comencem per Alacant. Per què per Alacant? Perquè Alacant és la que presenta pitjor situació del tap de les persones que estan en llista d'espera. Per tant, comencem per Alacant. Finançarem quaranta-cinc serveis municipals d'atenció a la dependència, amb un import de 2,3 milions d'euros, amb 112 treballadors i treballadores socials de dependència, 103 treballadors que ja són dels (*inintel·ligible*) ... amb formació i acreditació, més 9 de suport comarcal.

Perquè, miren, açò, jo sé que ara n'hi ha un debat sobre els equips multidisciplinaris. Els que estan formats per a valorar són els treballadors i treballadores socials. El terapeuta ocupacional està més pensat per a rehabilitació. És la persona que està formada per a rehabilitar en un recurs en concret ja, en un centre ocupacional, o en un centre de dia. Però els formats per a fer esta valoració són els treballadors i treballadores socials.

Què passa? Que se varen adaptar els perfils a la persona a contractar. En comptes d'adaptar el perfil a la necessitat de l'usuari, tenien necessitat de contractar algú que no estava diplomad o graduat en treball social, i aleshores els perfils s'adaptaven a la persona amb noms i cognoms concrets que s'havia de contractar. En este cas, els que han de fer els informes s'han de basar en informes sanitaris que ja vénen del centre de salut o de l'hospital, i que vénen de l'historial clínic d'eixa persona, on ja els ha tractat personal sanitari, on ja els han tractat els psicòlegs, on ja han fet la valoració els psiquiatres. Per tant, qui està format per això són els treballadors socials.

Però, a més, estem formant-los ja amb un curs realitzat en coordinació amb l'EVEs, que s'impartix des de febrer, que ja s'està impartint, i que acabarà la primera setmana de maig, quedant (*inintel·ligible*) ...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora vicepresidenta, pot anar acabant.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe, acabe- valoracions d'un curs de setanta-cinc hores, i a més de cara al mes de maig que acaba, ja tindrem 112 professionals amb competències i acreditació per a dur endavant esta tasca en la província d'Alacant i l'estendrem a Castelló i a València, conforme avance l'any. I esperem a final d'any, i acabe ja, tindre el sistema nou implantat a tot el nostre territori, a tot el nostre país.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a continuar amb la pregunta número 419, que formula la il·lustre diputada senyora Beatriz Gascó, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la consellera d'Agricultura i Medi Ambient.

Polse només una vegada, per favor. Ara, quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Senyora consellera, durant segles la vida i el benestar de les abelles ha estat vinculada a la vida de l'apicultor i dels habitants del món rural. Potser calga preguntar-se si és possible salvar les abelles sense salvar a qui històricament les ha cuidat; si evitar l'extinció de l'apicultor no serà un factor tan important com la regulació de l'aplicació d'insecticides per a evitar l'extinció d'aquests xicotets éssers.

Tal com vénen denunciant organitzacions, com l'Agrupació de Defensa Sanitària Apícola, Apiads, o Greenpeace, l'ús de plaguicides durant l'època de floració d'arbres, tant fruiters com cítrics, està causant enverinaments constants any rere any. A la Comunitat Valenciana el sector apícola i les abelles com espècie viuen almenys cinc problemes greus, quatre comuns a la resta de l'estat que són: la utilització inadequada de plaguicides molt tòxics, monocultius extensius, polítiques comunitàries equivocades i la sequera.

I un específic: la suposada «pinyolà», que agreuja l'enfrontament entre agricultors i apicultors en la nostra comunitat. L'agricultura intensiva és, com no, la causa de la majoria dels mals que afecten les abelles. D'una banda, el monocultiu, a més de limitar el període de floració i alimentació de l'abella, normalment elimina i no deixa cap espai per a la biodiversitat de la flora silvestre, per la qual cosa l'abella té molt limitades les possibilitats de recol·lecció de pòl·lens diversos al llarg de l'any, i obliga a la seua alimentació artificial.

Però precisament alimentar-se de la variada flora silvestre és el que li permet mantenir les seues colònies sanes i fortes, i evitar el seu debilitament que afavorixen atacs de paràsits i li impedeixen superar malalties que produeixen cert grau de mortalitat en els ruscs. Per l'altre, l'agricultura intensiva propicia l'aplicació de plaguicides i tot tipus de productes químics, especialment els que es realitzen en plena floració per al quallat de fruits, malgrat la normativa existent que, com està demostrat, són els causants de la mortalitat en massa de les últimes setmanes a la Comunitat Valenciana.

L'injustificat enfrontament entre agricultors i apicultors, a causa de la normativa actual, agreuja la situació de forma potencial, quan la col·laboració entre aquests dos sectors seria molt interessant per a tots dos, com ocorre en altres llocs del món, com a Califòrnia, on l'apicultor té un ingrés important per posar els seus ruscs en el camp de fruiters, i l'agricultor augmenta substancialment la seua producció, gràcies a la labor pol·linitzadora de les abelles. Si a açò unim la sequera que patim, la conseqüència és que el nombre d'eixams naturals, per exemple, en la ciutat de València, ha augmentat de forma espectacular de 2014 a 2015.

Les ciutats s'han convertit en un refugi per a les abelles, on troben aigua, floració tot l'any. I encara que hi ha contaminació

–en molts països utilitzen les abelles com a bioindicadors de la qualitat ambiental– són capaces d'assimilar-la millor que els pesticides. València, bressol de l'apicultura, a més de poder tenir les millors mels de plantes aromàtiques, podria ser la primera potència en una altra de les mels més benivolgudes, la de la flor del taronger, per la qual cosa hem de fer tot el possible perquè s'unixquen aquests sectors. I açò passa per canviar el sistema de gestió de plagues, tant en cítrics com en la resta de fruiters.

Al juny la Unió de Llauradors va organitzar el congrés «Les abelles són la solució», celebrat en la Universitat Politècnica de València, amb el propòsit d'intentar acostar els dos sectors cítricol i apícola, i que vosté va inaugurar, i on es va comprometre a fer el possible per afavorir l'acostament i les sinergies entre els dos sectors.

Davant d'aquesta situació, volem preguntar-li: com pensa actuar la seua conselleria per donar suport al sector apícola de la Comunitat Valenciana enfront de la catàstrofe mediambiental que suposa la mort massiva d'abelles, que es produeix tots els anys durant l'època de floració dels arbres fruiters, i que enguany ha sigut especialment dolenta.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora diputada. *(Aplaudiments)*

Senyora consellera. Quan vullga.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Gracias, presidenta.

Gracias a la señora diputada y a las otras abejas que han sonado por ahí. *(Rient)*

Sí, efectivamente sí que estamos dando ya un apoyo firme al sector apícola. Es un gran productor la Comunidad Valenciana dentro de la gran productora que es España en productos de la apicultura, en miel, pero también en cera. Estamos llevando a cabo reuniones regulares con el sector. Ayer mismo hubo una reunión para tratar este y otros temas, y otras medidas que detallaré un poco después.

También nos hemos reunido con organizaciones ecologistas, sobre todo con Greenpeace, que es quien ha llevado unos estudios más a fondo del impacto económico y de los beneficios económicos, que también, no solo medioambientales que tiene la población de las abejas.

Pero primero, en relación a esa mortandad que ha señalado en su intervención, es preciso definir y contextualizar el asunto que estamos tratando, sin alarmismos. Porque hay que diferenciar dos cuestiones; la primera es una mortandad extraordinaria que, es verdad, se ha producido en las últimas semanas, que responde solamente a un acto vandálico, incomprensible por otro lado, en el que se ha rociado con